

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af uvildig advokatbistand og juridisk ekspertise for staten.

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 8/11 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Beslutningsforslaget lægger op til at påvirke regeringen til at opsigte den nuværende aftale mellem Finansministeriet og Kammeradvokaten og indgå aftale med to virksomheder inden for hver sit juridiske specialområde. Det giver umiddelbart anledning til nogle bemærkninger:

Det følger af advokatetiske regler, at en advokat eller advokatvirksomhed ikke kan repræsentere parter med modsat rettede interesser. Hvis man fulgte beslutningsforslagets idé, ville samtlige statens advokater eller advokatvirksomheder altså være underlagt en pligt til at undgå sådan nogle interessekonflikter. Det betyder f.eks., at de næppe ville kunne yde skatterådgivning til andre klienter, og jeg gad vide, om der findes nogen af de større, velkvalificerede firmaer, der ikke har ydet sådan en rådgivning eller eksempelvis har haft klienter med interesser i tilbagebetaling af ambi for nu at nævne dette eksempel.

Det er således et spørgsmål, hvor mange firmaer der ville være villige til at frasige sig en større eller mindre del af deres virksomhed eller fremtidige muligheder for at få et fast engagement med staten af den type, som Kammeradvokaten har.

Den nuværende ordning har i hvert fald den fordel, at den giver den størst mulige sikkerhed for, at disse habilitetskonflikter undgås, idet Kammeradvokaten er i en situation, hvor han kan tillade sig at frasige sig sager, der kunne frembyde sådanne konflikter.

Vi skal under alle omstændigheder have en juridisk rådgivning, der er uafhængig af statsadministrationen, og den ordning, vi har nu, frembyder i hvert fald den fordel, at indbyrdes uenighed mellem flere myndigheder kan afklares ved en udtalelse fra Kammeradvokaten.

Den udvikling, vi er inde i i Danmark og i EU, stiller større krav til enhver, der praktiserer jura.

Det er derfor meget almindeligt, at man in-ternt i firmaer eller mellem firmaer specialiserer sig inden for advokatbranchen.

Med henblik på, at staten til enhver tid skal kunne trække på den bedste juridiske bistand, er der i aftalen mellem Finansministeriet og Kammeradvokaten en undtagelsesbestemmelse, så Finansministeriet kan dispensere fra brug af Kammeradvokaten i konkrete tilfælde, hvor man ikke regner med, at Kammeradvokaten selv har fornøden faglig viden.

I øvrigt skal man notere sig, at statens behov for særlig ekspertise også dækkes ved, at Kammeradvokaten netop i kraft af sin hidtidige status har oparbejdet et meget bredt kendskab til problemerne inden for statsforvaltningen.

Hvis man overvejer at ændre ordningen, skal man også gøre sig klart, at staten ikke vil kunne få de samme rabatmuligheder med flere advokater, som den har med én kammeradvokat. Man kan naturligvis forestille sig mange variationer af, hvordan man kunne indrette sig anderledes. En mulighed kunne være at henlægge Kammeradvokatens opgaver til en statsinstitution, men udenlandske erfaringer med det er imidlertid ikke særlig opmuntrende. Man kunne forestille sig hyppigere udbud af hvervet som kammeradvokat. Mod det taler, at de habilitetskrav, der kan stilles, betyder, at en advokat i almindelig praksis må frasige sig størstedelen af sine klienter for at overtage kammeradvokathvervet, og derfor er det ikke sikkert, at metoden er så hensigtsmæssig. En sidste mulighed vil være at benytte en lempeligere dispensationspraksis end den nuværende. Dertil kan man sige, at vi jo inden for statens område også har andre advokater i brug end Kammeradvokaten; f.eks. har DSB en hel særlig juridisk betjening.

Et andet problem, der har været fremført i debatten, er salærernes størrelse. Nu tror jeg nok, at rådgivningssalærer i almindelighed og måske advokatsalærer i særdeleshed har det med at overraske folk. Det skyldes nok manglende gennemskelighed i beregningen, men det er under alle omstændigheder et område, hvor taksterne er høje. I dag benytter vi i aftalen med Kammeradvokaten en værdibaseret salærberegning opgjort på grundlag af Advokatrådets vejledende takst og reduceret med en tredjedel, men man kan også forestille sig andre salærberegningsmetoder aftalt.

Alt det, jeg har sagt her, er sådan set udtryk for den indstilling til diskussionstemaet, at det